

સર્વે સુજ્ઞ જ્ઞાતિજનોને
સાદર પ્રણામ,

આશરે ૫૦ વર્ષ પહેલાંના ઓછું ભણેલા અને વધુ ગણેલા જ્ઞાતિજનોને સમાજના છેવાડાના બાળકોને શિક્ષિત અને દિક્ષિત કરવાનો જે શુભવિચાર આવ્યો તે જ ખૂબ-ખૂબ ધન્યવાદ ને અને બિરદાવવાને લાયક છે. કારણ તે સમયે સમાજ ખૂબ જ અજ્ઞાનતા અને આર્થિક સંકળામણમાં હતો.

પરંતુ અત્યારે સમાજ ૨૧મી સદીમાં પ્રવેશ્યો તેનો પણ એક દશકો વિતી ચૂક્યો છે, ત્યારે...

વ્યક્તિ, સમાજ(જ્ઞાતિ સમૂહ) અને રાષ્ટ્ર સૌ વિકાસના વેગવાળી ૨૧મી સદીમાં આગળ વધી રહ્યા છે, ત્યારે પુખ્ત વ્યક્તિ, સમાજ કે રાષ્ટ્રના યોગ્ય વિકાસનો આધાર વિદ્યાર્થી ઉપર છે અને વિદ્યાર્થીના વિકાસનો આધાર શાળાઓમાં અપાતા શિક્ષણ ઉપર છે. શાળામાં શિક્ષણ લેતાં બાળકોને નિર્માણલક્ષી, સર્જનશીલતાલક્ષી અને ભવિષ્યલક્ષી શિક્ષક આપીને વ્યક્તિ નિર્માણ દ્વારા સમાજનિર્માણ અને સમાજનિર્માણ દ્વારા રાષ્ટ્રનિર્માણ કરવાનું છે.

આ સદીના વિદ્યાર્થીઓને અનેક પ્રશ્નો – પડકારો જેવાં કે, વિકાસ, માહિતી, જ્ઞાન-વિજ્ઞાન અને ટેકનોલોજી-બાયોટેકનોલોજી, શોધ અને પ્રયોગો, ઉદારીકરણ, વૈશ્વીકરણ તેમજ ખાનગીકરણ વગેરેનો સામનો કરવાનો છે.

આ સદીમાં શિક્ષણનું તીવ્ર ગતિએ વૈશ્વીકરણ થઈ રહ્યું છે. આજનાં બાળકોને નિર્માણનાં, સર્જનનાં, શોધનાં, જ્ઞાનવૃદ્ધિનાં અને સુમેળનાં કાર્યમાં જોતરવાનાં છે. બાળકને શિક્ષણ કઈ રીતે લેવું તે શિખવવાનું છે. તેઓને સક્ષમ અને અનેક કૌશલ્યોથી સભર કરવાનાં છે. એકલાં પુસ્તકિયા જ્ઞાનથી કે પરીક્ષામાં ઉચ્ચ ગુણ મેળવી આપવાથી ચાલવાનું નથી જ. તેઓને નિત્ય નાવિન્ય આપવાનું છે. તેમને પ્રયોગો પ્રત્યે રૂચિ કેળવતા કરવા પડશે. તેમનાં અંતઃકરણ અને બહિર્કરણને કામે લગાડવા પડશે. શિક્ષણને બોજવિહિન બનાવવું પડશે. તેને શિક્ષણમાં રસ પડે, તેવું શિક્ષણ આપવું પડશે. તેઓ સ્વનિર્ભર અને સ્વઅધ્યયન કરતાં થાય, પ્રશ્નો સમજે અને તેનો ઉકેલ કરવાનું સામર્થ્ય કેળવે તેવું શિક્ષણ આપવાનું છે. કારણ કે આ સદીમાં દરેક ક્ષેત્રમાં ગુણવત્તા હવે અનિવાર્ય અને અપેક્ષિત બની છે. શિક્ષણનું આપણું તંત્ર ગુણવત્તા અને પરિમતાને પોષે તેવું હોય, તે આજની દરેક શૈક્ષણિક સંસ્થાની પાયાની જવાબદારી છે અને આ જવાબદારી નિભાવવા માટે સંસ્થાનાં સંચાલકોએ હકીકતમાં સક્ષમ બનવું પડશે.

દરેક મનુષ્ય આત્મા ગર્ભિત રીતે દૈવી આત્મા છે. દરેક બાળકએ મનુષ્ય આત્મા છે. જીવનનું અને શિક્ષણનું અંતિમ ઘ્યેય તેમાં રહેલી દિવ્યતાને પ્રગટાવવાની છે. તેઓ સમાજ અને રાષ્ટ્રની મૂલ્યવાન મૂડી છે અને હકારાત્મક(સર્જનાત્મક) સ્ત્રોત છે. તેઓને વિકસાવવાની અને સાચી માવજત કરવાની છે અને તેઓનું કાળજીપૂર્વક કૂમળાં છોડની જેમ સંભાળીને સંવર્ધન કરવાની જવાબદારી શૈક્ષણિક સંસ્થાનાં સંચાલકોની છે. આ બધું કરવા શિક્ષણમાં વૈવિધ્ય, પ્રયોગશીલતાં, સર્જનશીલતા અને સંશોધન વિગેરેને સ્થાન આપવું પડશે. શાળાઓ કે સંચાલકોનું કામ પ્રવેશ, પરીક્ષા કે પ્રમાણપત્રો(પરિણામો) આપવા પૂરતું જ નથી તેથી કંઈક વિશેષ છે અને તે વિશેષતાની પૂર્તતા કરવા અમે સંચાલકો સંપૂર્ણ સક્ષમ નથી. તેથી સંચાલકો આ ક્ષમતા કેળવે તે માટે સર્વ સુજ્ઞ જ્ઞાતિજનોને યોગ્ય દિશા ચિંધવા અને જરૂરી માર્ગદર્શન આપવા નમ્ર વિનંતી સાથે અપિલ કરું છું.

આપનો .....

શામજીભાઈ ખુંટ

પ્રમુખ

શ્રી લેઉવા પટેલ બોર્ડિંગ, રાજકોટ